

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Europaudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 4. december 2017
Kontor: Enheden for Internatio-
nalt Politisamarbejde
Sagsbeh: Anna Seneberg Winkel
Sagsnr.: 2017-0032/06-0009
Dok.: 574747

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 19 (Alm. del), som Folketingets Europaudvalg har stillet til justitsministeren den 10. november 2017. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Kenneth Kristensen Berth (DF).

Søren Pape Poulsen

/

Anders Sparholt Jørgensen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 19 (Alm. del) fra Folketingets Europaudvalg:

“Hvad er ministerens holdning til tidligere chef i New Scotland Yard Richard Waltons kommentar: “The Islamic State of Iraq and the Levant, meanwhile, is exploiting weaknesses across Europe – porous borders, free movement of firearms, limited police engagement with minority communities, little joined up intelligence – which need addressing urgently to prevent the next attacks.” (“Being in the EU doesn't keep us safe from terrorists”, The Telegraph, den 26. februar 2016)? Herunder bedes ministeren redegøre for, hvad EU vil gøre ud over at sammenkøre data via Quest for at sikre, at afviste asylansøgere ikke tager på såkaldt asylshopping i EU. Ministeren bedes i svaret opgøre antallet af afviste asylansøgere for årene 2015-2017 i EU-28.”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af første del af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Politiets Efterretningstjeneste, der har oplyst følgende:

”Politiets Efterretningstjeneste er meget opmærksom på, at udviklingen i konflikten i Syrien og Irak, herunder det aktuelle militære pres på gruppen, der kalder sig Islamisk Stat (IS), kan betyde, at flere fremmedkrigere vender hjem. Center for Terroranalyse (CTA) vurderer i den seneste vurdering af terrortruslen mod Danmark fra februar i år, at mange af de danske fremmedkrigere har opholdt sig i Syrien/Irak i en længere periode og kan være særligt radikaliserede og voldsparate og dermed udgøre en øget terrortrussel mod Danmark.

Politiets Efterretningstjeneste har derfor skarpt fokus på, om danske fremmedkrigere forsøger at vende tilbage til Danmark – bl.a. med henblik på retsforfølgelse. Politiets Efterretningstjeneste har et tæt samarbejde med andre landes sikkerheds- og efterretnings-tjenester om denne situation.

Det hører dog med til billedet, at det kan være meget vanskeligt at forlade et IS kontrolleret område. Nogle fremmedkrigere kan desuden vælge at forlade IS for at tilslutte sig andre grupper i området frem for at vende tilbage til Danmark.”

Til brug for besvarelsen af anden del af spørgsmålet har Justitsministeriet indhentet en udtalelse fra Udlændinge- og Integrationsministeriet, der har oplyst følgende:

”1. Der er i EU-regi stort fokus på at sikre, at der for en asylansøger ikke er fordele ved at bevæge sig rundt mellem landene i Europa – såkaldt asylshopping.

Dublinforordningen bidrager til at mindske asylansøgers incitament til at foretage sekundære bevægelser internt i EU. Hovedprincippet i Dublinsamarbejdet er, at en ansøgning om asyl indgivet i EU alene behandles af én af medlemsstaterne. Fastlæggelsen af den ansvarlige medlemsstat sker ud fra objektive kriterier og på grundlag af situationen på det tidspunkt, hvor asylansøgeren for første gang indgav en ansøgning om asyl i et af medlemslandene.

Nedenstående kriterier angiver i prioriteret rækkefølge, hvilket land der bærer ansvaret for behandlingen af asylansøgningen:

1. Det land, hvor ansøgerens nærmeste familie opholder sig.
2. Det land, der har udstedt en opholdstilladelse eller et visum til ansøgeren.
3. Det første land, som ansøgeren ulovligt er indrejst i.
4. Det land, hvor ansøgeren først har søgt om asyl.

Såfremt en udlænding meddeles afslag på asyl i en medlemsstat og efterfølgende indgiver en asylansøgning i f.eks. Danmark, vil udlændingen som udgangspunkt kunne returneres fra Danmark til den medlemsstat, der behandlede den oprindelige asylansøgning, jf. Dublinforordningens artikel 18, stk. 1, litra d.

Det er klart, at en effektiv overholdelse af medlemsstaternes forpligtelser i medfør af Dublinforordningen er en forudsætning for, at Dublinsamarbejdet i praksis kan fungere efter hensigten.

2. For at lette anvendelsen af Dublinforordningen foretages der i Eurodac-systemet registrering af asylansøgers fingeraftryk mv. Ved at sammenligne fingeraftrykkene kan medlemsstaterne bl.a. kontrollere, om en asylansøger allerede har indgivet en ansøgning om asyl i en anden medlemsstat.

Alene personer, der søger om asyl, må registreres i Eurodac. Der må således ikke foretages registrering i Eurodac af personer, der ikke søger om asyl.

3. Det fremgår af Eurostat, at der i de 28 EU-lande blev meddelt endeligt afslag på asyl i 182.385 sager i 2015 og 221.020 sager i 2016. Der henvises endvidere til opgørelsen for de enkelte lande, der er vedlagt som bilag til besvarelsen. Der foreligger ikke tilsvarende tal for 2017.

Det bemærkes, at der for Danmarks vedkommende anvendes samme talgrundlag ved indberetning til Eurostat som til de faste danske offentliggørelser af tal på udlændingeområdet. Der er imidlertid forskel på, hvordan de enkelte opgørelser hos Eurostat

afgrænses i forhold til de danske opgørelser, og der kan således forekomme afvigelser mellem tallene i Eurostat og de faste danske offentliggørelser af tal på udlændingeområdet. Det samme gør sig gældende for så vidt angår de øvrige EU-lande, hvor der kan være forskelle på afgrænsningerne i forhold til de danske opgørelser.”